

הניטה לטיה

סידור למחשבת אוניברסיטה

<p>2</p> <p>מַדְרוֹר "יְהָד" הַשְׁמִשִׁים בְּקָהִילָה מֵאת בָּרוּךְ מְעוֹז</p> <p>5</p> <p>מַדְרוֹר יְשֻׁעָת לְעַט הַצְּהָרָת אֶמוֹנָה וְהַחֲבוֹרָה בְּקָהִילָה הַמְּקוֹמִית מֵאת נָועַם הַנְּndoֹרָן</p>	<p>מַדְרוֹר ?אֲנוֹ תָּאוֹתָרָה ? "אִין יְשֻׁועָה בְּאַחֲרָה" מֵאת רַי פַּרִּץ</p> <p>רַבִּים הַוּפְטוּ לְגָלוֹת שְׁבָתְרוֹגָם הַחֲדָשָׁה, שׂוֹנֵה תְּרָגּוֹם הַמְּתוֹקָן לְבְרִית הַחֲדָשָׁה, שׂוֹנֵה תְּרָגּוֹם מַעַשֵּׂי הַשְׁלִיחִים ד' - 12. כַּיְצָד יַתְּכִן?</p> <p>שְׁנַעֲשָׂה שִׁינויָה כִּיהְמֹותָה ?</p>
<p>21</p> <p>מַדְרוֹר הַגְּדרָה בְּכַתְבָּה שֶׁל עֲקָרוֹנוֹת אֶמוֹנָה עַלְולָה לְהַגְּבִיל אֶת הַתְּפִתְחוֹתָה שֶׁל קָהִילָה הַמְּקוֹמִית ?</p>	<p>מַדְרוֹר "יְעֹזָץ" הַגּוֹבֵר שְׁבָמְרָה מֵאת סִי רָגְ'רָס</p> <p>14</p> <p>סִיפּוֹרְוֹ המְרַתָּק שֶׁל גָּבָר שֶׁעָמַד לְשָׁנוֹת אֶת מִינּוֹ, אֵךְ בְּרָגָעָן. הַאַחֲרָון חַלָּה תִּפְנִיתָ קִיצְוִוניתָ.</p> <p>11</p> <p>מַשְׁהוּ לֹא בָּסֶדֶר ? מֵאת דָּיוֹיד וּוַינְטֶר</p>
<p>31</p> <p>הַמְּשִׁיחָה הַאֲמִתִּי מֵאת מַחְבָּרָה לֹא יְדֹועַ</p> <p>בְּקָהִילּוֹת מַצְנִיגִים אֶת הַמְּשִׁיחָה בָּאוֹר שְׁוֹנָה מֵהָ שְׁמַתוֹאֵר בְּכַתְבֵי הַקּוֹדֶשׁ. מֵיהָוָה הַמְּשִׁיחָה הַאֲמִתִּי וּמְהַם מַאֲפִינֵינוּ ?</p>	<p>מַדְרוֹר בְּבָנֵי הָאָדָם בְּעוֹלָם יָשָׁר. יָכוֹלֶת לְהַבְּחֹן בֵּין טֹב לַרְעָע. כּוֹלָם מְסֻכְּמִים שָׁאָסָר לְגַנּוּב, לְרָצֹחַ, לְנָאוֹף וְלְהַזְנִיחָה הָרָם מְבָוגָרים. מֵיְקָעָעָ אמֹת-מִידָה אֶלָה וּכְיַדְעָת הַוּבָרָוּ לִידְיָעָת בְּנֵי הָאָדָם ?</p> <p>28</p>
<p>40</p> <p>נִישְׁוֹאַיָּן - שְׁדָה מוֹקְשִׁים אוֹ דָרָךְ לְגַן עָדָן ? מֵאת פְּילִיפְ יָאנָס</p> <p>חַיִּי הַנִּישְׁוֹאַיָּן כְּרוּכִים בְּהַתְּחַשְּׁבּוֹת הַדְּדִית, בְּהַקְרָבָה עַצְמִית וּבְהַעֲדָפָה צְוֹרֶci בְּן הַזָּוֹג עַל אֶלָּה שְׁלַנוּ, אַחֲרַת יְהִפְכוּ חַי הַנִּישְׁוֹאַיָּן לְמַסְעָ בְּשָׁדָה מוֹקְשִׁים !</p>	<p>23</p> <p>מַדְרוֹר "שְׁוֹרֶשֶׁגֶעֶת" הַמְּשִׁיחָהוּת וְשִׁינְיוֹן (יְהֻדִּים מִשְׁחִיחִים בָּאִי לְפָנֵי וְאַחֲרֵי קּוֹם הַמִּדְינָה) מֵאת גַּרְשּׁוֹן נְרָאֵל</p> <p>38</p> <p>בָּעֲקֹבָת הַסִּפּוֹק הַעֲצָמִי מֵאת וּלְלָטָר גְּ. צְ'נָטָר</p> <p>37</p> <p>פִּיגְגָּה הַמְּתַחְפּוּגִים מִמְּטַבְּחָה שֶׁל שְׁלֹומִיָּה הַרָּאֵל וְהַפָּעָם, פָּאֵי קוּקוֹס.</p>

דבר העורך:

הגילוון הזה גדוש בדברים טובים. קשה לי לזכור מעט לעת מעניין יותר! לצערנו, בגלל תקלת טכנית, לא יפורסם בגילוון זה מדור מהלכה מעשה. גם הגילוון הבא יהיה מרתק לא פחות מושום שהוא יעסוק בברכת טורונטו. יגענו קשה כדי למצואamarims "بعد" ו"נגד" והתוועאות ידברו بعد עצמן. אני מאמין לכוככם קריאה מועילה!

ברוך מעו

מעט לעת ילקוט למחשבת המשיחית. יצא לאור אחת לרבע שנה;
© כל הזכויות שמורות להוצאה לאור;
עורך ראשי: ברוך מעו; חברי מערכת: נעם הנדרן, שמואל סורן, מונה פلد, טל פסטמן ולישה לוזן; מצירות מערכת: שירית אלבנini; תרגום, עריכה והגהה: צוות הגפן; אייר ועיצוב: דיויד טל; איורים: דיאנה זילטקוב; המול': הוצאה לאור, ת"ד 25 רח' ש"ץ 75100; טל' ופקט: 03-9661898 0333-7375 ISSN; נדפס בדפוסaldi, ראש"ץ; כל המבאות מן הברית החדשה לקוחות מן התרגום החדש אלא אם כן צוין אחרת; © כל הזכויות לתרגום החדש שמורות לחברת

אלفرد אדרשיים משכיל יהודי
מאת מורייס באולר
אלפרד אדרשיים, סופר יהודי
משיחי ספריו הפכו נכסים צאן
ברזל לכל הלומדים את
הברית החדשה.

46

הסתה האשמה
מאת ווילרד הרלי

שנים משיחיים שהתוודו על חטאיהם ונסלח להם, אבל הם עדין חשים אשימים מפני שאין יכולים לשלוח לעצם. מהם הגורמים לתופעה וכיוצא עליינו להתייחס אליה?

52

גירושין

מאת ברוך מעו

האם מותר למשיחי להתרגש? אם כן, באילו מקרים ובאיזה תנאים? - על כך ועל שאלות נוספות דן מאמר זה.

63

נדחת אף לא נשכח

מאת מרים קארל

סיפורה המרתק של רות, יהודיה שהאמינה בישוע. סבלה הרבה במחלות ההשמדת הנאצים והדריך המופלאה שבה שר אלוהים על חייה.

66

מלח הארץ!

מאת מלודי גורין

המלח משמש לתיבול, לרפואה, לטיהור ולשימור. לא בכז, ישוע מכנה את הקהילה "מלח הארץ". גם אנחנו צריכים להשפיע על העולם כפי שהמלח משפיע על המזון.

73

לגדיל ילדים לכבוד המשיח

מאת גנאל וויליאם בות'

חינוך ילדים אינו עניין פשוט. חינוכם לכבוד המשיח מרכיב עוד יותר. מאמר זה עשוי לעזור בכך.

78

אין כמו הווה

מאת אביבה ואורתור ווטסטון

רבים רוצחים לחזור לימים הטובים בהם למרות שהעבר כבר חלף ואילו בהווה יש תקווה לעתיד המצפה לנו.

המשכיות ושינויי (יהודים משיחיים בא"י לפני ואחרי קום המדינה)

מאת גרשון נראל

בועלות הכרה ציונית חזקה המבוססת על כתבי הקודש החליטו להשאר בארץ, וזאת למרות שכבר הלחלה מלחמת העצמאויות. משפחות אלה היו הנערן שמננו התפתחה המציאות שאנו עדין לה כיום בישראל. היום אנו מעריכים שכ- 4,000 יהודים משיחיים מפוזרים ברחבי הארץ, כולל אלה שעלו ארץ בחמש השנים האחרונות מברית המועצות לשעבר ומאתopia. בהחליטה יש צפות להמשך העמיהה המספרית מפני שהעליה מארצות והמעור גוברת. העלייה היחסית במספר המתאמינים גדולה פי חמישה מקצב גידילת האוכלוסייה היהודית בישראל מאז 1948. עלייה כה משמעותית במספרם של המשיחיים תביא לא ספק סוף להתעלות של היהדות המסורתית מהיהדות המשיחית.

2) **מבנה ארגוני:** מאז תקופת השלטון הטורקי והשלטון הבריטי ועד לשנות

נושא המאמר עולה באופן טבעי כשאנו בוחנים את חלקם של היהודים המשיחיים באוכלוסייה בארץ ישראל, בפרט בדורות האחרונים. אפשר לשאול: אילו מאפיינים נשאוו מראשית ימי השלטון הבריטי בשנת 1917, שעדיין ניתן להחשיב אותם כמאפיינים ייעודיים? ואילו שינויים וחדושים חלו והאם ניתן לראות בהם תהליך של התפתחות שעדיין לא הסתיים?

1) **נתוניים מספריים:** אין ספק שהשינויים משמעותיים. במשך 30 שנים של שלטון הבריטי בארץ (1917-1948) היו כמה עשרות יהודים משיחיים פזרים ברחבי הארץ, מספרם לא עלה על 100. אולם זמן קצר לפני קום המדינה כמעטamente ונעלמה קבוצה זו לחלוין.

ידעו לנו על כ-75 יהודים משיחיים שעזבו בחשאי את הארץ לאירופה ולאחר מכן הגיעו לארצות הברית. ול聲明יקה בעת פינוי הכוחות הבריטיים. פחות מחצית תריסר משפחות מא민ות

השישים פעלו יהודים משליחים בעיינר במסגרות של כנסיות וארגונים מיסיונרים, בדרך כלל מסגרות בריטיות או אמריקניות. אבל היהודים המשיחיים שאפו להקים מסגרות משל עצמם, במיוחד בקהנ'מיה לאומי רחוב ולא דוקא מקומי, כמו למשל "האגודה של היהודים המשיחיים בפלטינה ובמורוח התקון". שפעלה בשנות השלושים והארבעים. בכל אופן, מסוף שנות החמשים ותחילת שנות השישים אנו עדים לנטייה ברורה להקים ארגונים מקומיים עצמאיים וקהילות משיחיות.

המאיץ לזכות במעמד חוקי לקהילה המקומיות החל בהקמת אגודות עותמאניות, שהייתה לו תוקף בארץ עד שנות השבעים. הצעד הביא היה רישום כעמותה על פי חוק העמותות הישראלי החדש, וכך נספו ועדות עובדה ותקנות לבקרה וערבות הדזית. קהילות אחדות החלו אפילו לנסה הצהרת אמונה.

מעמד משפטיה זה שימש כזרז להקמת קהילות ותחזוקן, ואיפשר להן לתפקיד כגון חוקי, כולל קנייה ומכירת רכוש, העסקת עובדים, קבלת תרומות עם ניכוי מס וכדומה.

(3) **מיפוי:** הנידול המטפרי המשמעוני מציבע באופן טבעי על הפיזור הגיאוגרפי של יהודים משיחיים בארץ. הם אינם מרכזים עוד רק בערים שהיו חשובות כמו ירושלים, יפו, חיפה, טבריה וצפת ושבהן פועלו ארגונים מיסיונרים. בימים אלה פזוריים המשיחיים בכ-40 קהילות, מalias בדרום עד נהריה בעפון, במושבים ובקיבוצים. משליחים נמצאים גם בפרברים של הערים הגדולות (גושן או הקריות ליד חיפה) ולעתים פועלות מספר קהילות באאותה עיר.

(4) **שפה:** בנושא זה אנו מוצאים שינוי ומהשכויות גם יחד. ככל שרב ניסיון החווים בארץ, יש נטייה ברורה יותר לדבר עברית.

באטיות משתמשים בדרך כלל בשפה העברית. זרים שמצטרפים לקהילה המשיחית היהודית משתמשים בתפקידים להתחאים את עצם וללמוד עברית. במקרה שבחם יש ריכוז גבוה של בעליים חדשים ממשיכות הקהילות להשתמש בשפת האם המיבאת. אבל גם במקרה אלה יש נטייה גוברת

להשתמש בעברית, בעיקר בתפירות ובשירי ההלל ואפילו בהוראת הכתובים.

(5) **השימוש בפתחותים:** גם כאן המשיכות ושינוי מעורבים זה בזה. תרגומים חדשים

לברית החדשה נוספו לתרגומים המקוריים - תרגום דעתיש

ותרגום זליקנסון. למשל, קיים נוסח משוכבת של הבשורות המשמש בעברית מדברת.

נוסח אחר הוא התרגום החדש של הברית החדשה כולה, שופך כתוצאה מדרישה גוברת לתרגומים כזו מצד בעליים חדשים מהזרח ומהمغرب. כשאנשים שלטו טוב יותר בשפה ובאורח החיים בארץ, גבר רצונם להשתמש בספר אחד הכלול את התנ"ך והברית החדשה ללא הפרדה. יותר ויותר גילו שלהם כך חשובה אחידות בסגנון השפה. הכרה זו הייתה מבוססת על השימוש היומיומי בכתובים שהציגו את האחדות והtolot ההדדיות שבין התנ"ך לברית החדשה.

(6) **תיאולוגיה וסדר עזות אלוהים:**

גם בתחום זה יש רבגניות הנגזרת מהרקע השוני של המאמינים ושל מנהיגי הקהילות. אפילו בקרב היהודים הקתולים אין עוד עד מהה תיאולוגיה מוסכמת, כפי שנitin היה צפות.

למעשה, אנו מוצאים תיאולוגיות שונות ושיטות פרשנות סותרות: קלוייניסטית ולותרנית, בפטיסטיות ואדוונטיסטית, פנטיקוסטאלית וкриזטיטית, אנגליקנית וקהילות אחרים. בכלל זאת נשים מאיצים ליצירת בסיס משותף לכלם. במרכז בסיס משותף זה נלמדים כתבי הקודש העבריים,

יש מפגשים משיחיים מסווגים שונים, גם של קהילות מקומיות וגם ברמה הלאומית:

כנס שבועות, מפגשים לקבוצות גיל

מוסומות (מפגשי צעירים ומפגשי גיל החזב), או לקבוצות אחרות שיש להן מכנה

משותף (משפחות וחילילים). במיללים

אחרות, כיש ישטר הידברות פוחת הרצון

להתבער מבחןת תיאולוגית במעבר

שלעיתים נבנה על בסיס הבדלים חסרי חשיבות וחסרי משמעות. במקרים אלה

עשויים המאמינים לנוטות לנשך על אי

ההבות בנוגע לפרשנות המקרא.

אם כן, יש שינוי בכיוון של זו שיח

מקומי בין קבוצות בעלות רקע תיאולוגי

שונה ויש הרואים בכך נטייה לאחדות כל-ארצית. לפחות בתחום תיאולוגיה

מסויימים, נראה לי שהפערים הוצמצמו.

تفسה זו ניתן לדוגמה מהמחיש כך: הורים

חלוקים בדעתם מבחינה תיאולוגית

מסכימים לשלווה את ילדיהם לאותם

כנסים ומחנות נוער ובלבד שיפגשו עם

מאminsinos נוספים.

8) **פעילות גלויה: פעילות אלה הפכו**

שגרתיות וקבועות יותר. עברו רביים

ההשתתפות בעדעת ירושלים בסוכות, עם

שליטים צבעוניים ושירה לצד קבוצות

ישראליות שונות, הפקה כמעט מסורת.

9) **עלייה וקליטה:** יש הכרה חזקה

שםיקום של יהודים משיחיים הוא בארץ

ולא בגולה. لكن רביים عملים בקהלות

עולם חדשים ובשלובם בקהלות

הישראליות הוותיקות. לצד מגמה זו, יש

גם הבנה במרקם שבhem מוקמת קהילה

של עולמים חדשים על מניניהם ומנהגיהם.

גויים משיחיים שמונינים לחצרף

לקהילה היהודית משיחית מתקבלים

בלבבות לא כל הפליה. מצד שני, יש

ירידה במספר היהודים תלמידי ישוע

שרוצים להשתתיך לקהילה שאין

יהודיות. זה שינוי יסודי בהשוויה לעבר.

10) **השכלה גבוהה:** בתחום זה יש שינוי

שהם מקור מים חיים המשרת את כל הארגונים והמוסדות המשיחיים.

הבדלים עיקריים האמונה אינם מוביילים בהכרח לאיבה, לQUITOB ולשנאה.

למשל, רוב הקהילות משתמשות בשירי הallel החדש שכתבו ויצאו לאור לאחר

לאחרונה.

אני רוצה להעלות את הבדלים בין המחזיקים בדעות שונות. הבדלים כאלה

אכן קיימים. עם זאת علينا לשים לב

לשאיפה לשוב למקורות של כתבי הקודש, התנ"ך והברית החדשה. המגמה לגשר על

הPUR באלפיהם השניים יכולה להיחשב בין השאר, מטרה בפני עצמה - "להסביר

טרחה ליוונה".

על פני השטח נראה שיש נטייה לקיום קפוני של התורה ומצוותיה. נדמה לי

שלפעמים זהו שינויו שנועד להקרים

זהות יהודית אך יש גם גורם משמעותי שמרבו חגי הרגן". לאור הברית החדשה

זכרים חגי ישראל למשמעותם היום.

יש לציין שקדנות זו בקיים המצוות הוא שינוי שמקורו בעיקר ליהודים ולזוהות היהודית. אין במנמה זו כדי להציג על

שאיפה להפוך זאת לישועה. זהו שינוי

לראות בתורה דרך לישועה. במשורר הלאומי והתקופדי.

7) **הקשר בין בודדים לקהלות: לעיתים** קרובות נובעות מחולקות מעימותים

אישיים. לא פעם מוסתרים הבדלים של רקע אישי וסגנון (אפיו אלה שם חסרי

חשיבות) תחת הcotורת של "ויכוח תיאולוגי". נטייה זו מת חדדת בתא הלחץ

של מדינה קרנה כישראל.

לכן, ככל שגדל מספר היהודים

המשיחיים וככל שהם מפוזרים יותר

ברחבי הארץ, אנו מוצאים נוכנות רבה יותר ורצון עז יותר למפגשים משותפים.

ד) השתתפות בבחירות לכנסת. אינני אומר שימושיים עוסקים בפעולות פוליטית, אולם הם מפגינים תודעה אזרחית חזקה, אפילו אם מדובר בהצבעה עם "פטק לבן".

ט) דור המשך: במהלך השנים אפשר לראות התקדמות איטית אך קבועה לכיוון של בגרות רוחנית במישור האישי והkahiliyah כאחד. זהותם האישית והקבוצתית של המאמינים מתגבשת ומתבססת. ללא ספק יש פעילות גלויה רבה בהשוואה לדורות הקודמים בהם הייתה נטיה להוסר פעילות ולהתבודדות. נראה שהביטחון העצמי הקבוצתי גדול. נקודת הראות של מיעוט אינה צריכה להגביל ולתסכל. לחיפה, היהודים המשיחיים מהווים חלק חיוני בפסיכופס המורכב ממינים אחרים, דתיים, אידיאולוגיים ואחרים.

יתר על כן, מצב שבו היהודים המשיחיים הם מיעוט בתוך המיעוט של הרים בארץ אינו קיים עוד. יהודים משיחיים הם מיעוט בזכות עצמו, לתלות בקבוצה זרה זו או אחרת. לעיתים יש הרגשה של אחדות בתועזה שבה מוכרצת הבשורה. לדינו אינם גדים עוד בכלל דזיות ופחד. כתוצאה לכך פשטוטיבי יותר להיות להיות שונה שונה, יוצא דופן. כך קל יותר לעמל עבור המשכויות בין הדורות.

יש גם פחת לחצים בכיוון של התבוללות לאומית או חברתית. הסיבה העיקרית לכך היא הנטייה לעצמות קהילתית ואישית בין יהודים משיחיים. המஸגורות שנוצרו מאפשרות המשכויות מאב, לבן, לנכד וכן הלאה. יש יותר הכרה עצמית ופחות נטיה להסתתר. מניסיון אנו יודעים שבני הדור השני והשלישי אינם חשים אונת התלהבות וمسئיות שמאפיינות את הדור הראשון שאימץ לעצמו את האמונה המשיחית. לנו זהה חותם ההורים למד את ילדיהם על

של ממש. בשני העשורים האחרונים הוקמו בתים ספר מישיכים, מוסדות מישיכים להשכלה גבוהה, ובאוניברסיטת מישיכים ובספריות מתנהלות תוכניות מחקר. האם נטיה או משקפת מצב רגיל של הצע ובקוש? לא בהכרת, אך היא משקפת את רצון המנהיגות היהודית מישיכית בישראל לטפל כלים ללימוד כתבי הקודש נוסף לשיעורים הניתנים במסגרת הקהילית. יש הכרה בכך להימנע משלוח מאמינים ישראלים לחו"ל כדי להשלים את השכלתם התיאולוגית, כפי שנעשה בעבר.

כדי לציין גם את מספרם הנגדל יחסית של המאמינים הלומדים במערכת החינוך החילונית, בתзи ספר מקצועיים ובאוניברסיטאות.

ט) השתלבות חברתית וככללית: באופן טבעי, שואפים היהודים המשיחיים להשתלב בחברה הישראלית ולהקטין ככל האפשר את תלותם בהכנסות מחו"ל. השתלבות זו מתיחסת לכל תחומי החיים.

א) חינוך הילדים בתзи ספר ציבוריים, מעורבותם במערכות החינוך הרגילים והקניית הידע דרך מערכת הלימודים המקומית. הרעיון המרכזי הוא למנוע הקמת בתיז ספר יהודים שיבודדו את הילדים מהסבירה.

ב) תזאה ישרה מהמגמה המתוארת בסעיף הקודם היא המחייבת לשרת בעבא. עיר ישראלי בוגר תיכון מתגייס באופן אוטומטי לשירות צבאי. היהודים

משיחיים אינם מוציאים את עצם מכל זה. לחיפה, הם גם משותפים במילואים. בניגוד לחדרים רבים הנמנעים משירות בצה"ל, המשיחיים רואים בכך חובה אורתית.

ג) מעורבות יהודים משיחיים בעסקים פרטיים נוברת, לדוגמא: טכנולוגיה מתקדמת, יבוא וייצוא, תיירות וכדומה.

יש מודעות רבה להתגשנות חזון העצמות הבישות וקידוצ'ם עם ישראל בארץ. שוב ושוב עליה נושא מלכות אלף השנים של המשיח מירשלים. מושגים כמו "שרירות", "בחירה", "חזון", "ברית", "הבטחה" ו"התגלות" מתקשרים ברצינות רבה לפרשנות מקראית.

לסיום: העברנו מבט מעוות הציפור על הקהילות המשיחיות בישראל. אנו נמצאים בישראל. במרכזה הקובד של תהליכי ארץ. השתלשות האירופים והעריוונות היא צירוף של המשכויות ושינוי. לדעתי, השינויים והחידושים בדור הזה בולטים בהשוואה לשולואה או לארבעה הדורות האחרונים ואפלו בהשוואה לכל הדורות של יהודים משיחיים מאז המאה הראשונה והשנייה לספרה. כל אלה יוצרים קשר הדוק יותר בין תלמידי ישוע כיום תלמידיו בתקופת הברית החדשה. Ω

הצרך שלהם להיוולד מחדש. כל דור צריך ללמד שוב על הצורך בחילטה אישית להתרסס ולהיות התלמיד של ישע. חינוך רוחני זה מושג על ידי התמדה ושינון והוא נתון לאחריות ההורים.

זהו המפתח להמשכיות ולהצלחה בדורות הבאים. הקרב מתנהל למעשה בבתים, במשפחות.

(ג) "אחרית הימים": קיימת הסכמה רחבה לדעה שהדור שלא זה שחי באחרית הימים. יש עניין גובר בנסיבות אחרות. את כתבי הקודש רבים לקרוא במקביל לעתונים היומיים, מהדורות החדשות, תוך בדיקת הפרקים הדנים באחרית הימים.

בישראל יש ציפייה לשובו של המשיח. הנושא עולה על סדר היום במספר רב של אסיפות משיחיות ושיעורים מהכתובים.

Continuity and Change Among Messianic Jews in Eretz Israel: Before and Following The Establishment of The State of Israel

פורסם לראשונה בכתבון האגודה הבינלאומית של היהודים המשיחיים -
The Messianic Jew (& Hebrew Christian) vol. LXVI/3 1993, pp. 77-83.

חדש!!

חדש!!

עתון חדש יוצא לאור!

רענן וישענין אוחדו לעיתון אחד שיונין את כל המשיחיים הצעירים. הגילון הראשון יצא לקראת הקיץ. הזדרזו לעשות מני כדי שגם ילדים יכולים ליהנות ממנו.
לפרטים נא לפנות לאיון בהוצאת הגוף.